

XXVIII Czwartek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 11,47-54): Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. A tak jesteście świadkami i przytakujecie uczynom waszych ojców, gdy oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziało Mędro? Bo?a: Po?l? do nich proroków i aposto?ów, a z nich niektórych zabij? i prze?ladowa? b?d?. Tak na tym plemieniu b?dzie pomszczona krew wszystkich proroków, która zosta?a przelana od stworzenia ?wiata, od krwi Abela a? do krwi Zachariasza, który zgin?? mi?dzy o?tarzem a przybytkiem. Tak, mówi? wam, na tym plemieniu b?dzie pomszczona. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzi?li?cie klucze poznania; sami?cie nie weszli, a przeszkodzili?cie tym, którzy wej?? chcieli».

Gdy wyszed? stamt?d, uczeni w Pi?mie i faryzeusze pocz?li gwa?townie nastawa? na Niego i wypytywa? Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, ?eby go podchwyci? na jakim? s?owie.

«(...) budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali!»

Rev. D. Pedro-José YNARAJA i Díaz
(El Montanyà, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, rozwa?amy temat misji oraz sposób, w jaki przyjmowano i traktowano proroków: «Po?l? do nich proroków i aposto?ów, a z nich niektórych zabij? i prze?ladowa? b?d?» (Łk 11,49). Prorokami by?y osoby o ró?nym statusie spo?ecznym i religijnym, które otrzyma?y konkretne przes?anie od Boga; za natchnieniem Ducha ?w. wyra?a?y je znakami lub s?owami zrozumia?ymi sobie współczesnym. Przes?anie to by?o zazwyczaj g?oszone przez mało pochlebne s?owa lub trudne do zaakceptowania dzia?ania. To w?a?nie k?opotliwo?? jest charakterystyczn? cech? prorocstwa. Dar prorocstwa jest uci??liwy dla tego, kto go otrzymuje, gdy? pali go od wewn?trz. Jest te? niezr?eczny dla s?uchaj?cego go

otoczenia. Dzisiaj to przesłanie może rozszerzyć się na cały świat dzięki Internetowi i satelitom.

Współcześni prorokom, starali się zmusić ich do milczenia, oczerniali ich, znieważali, a nawet dorpowadzali do śmierci. Nadchodzi wtedy moment postawienia im grobowca i oddawania im hołdu, kiedy już nikomu nie przeszkadzali. Nie brakuje dzisiaj proroków znanych na całym świecie. Jan Paweł II, Matka Teresa z Kalkuty, Jan XXIII... Pamiętamy czego nauczali i czego od nas wymagali. Wprowadzamy ich słowa w życie. Nasze pokolenie zostanie rozliczone nie tylko z dziury ozonowej i pustynnienia ziemi na skutek marnotrawienia wody, ale też z ostracyzmu wobec naszych proroków.

Są jeszcze osoby, którym wydaje się, że mają „monopol na wiedzę”. Dzielą się nią najwyżej z osobami bliskimi, z tymi którzy utrzymują ich na piedestale sławy i sukcesu. Są to osoby, które nie pozwalają innym zgłębiać pewnych obszarów wiedzy z obawy przed konkurencją: «Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli» (Łk 11,52).

Dzisiaj, podobnie jak za czasów Jezusa, wielu analizuje wypowiedzi i bada teksty, aby dyskredytować tych, których słowa są im niewygodne. Czy też tak postępujemy? Jak mawia św. Jan Chryzostom «Nie ma nic groźniejszego, niż poddawanie sprawboych ludzkim rozprawom».

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

Co myśleć o tych, którzy chcą się jakimś tytułem, a go nie reprezentują? Wielu jest takich, którzy nazywają się chrześcijanami, a w rzeczywistości nimi nie są, bo nie są tacy, jak o sobie mówią, ani w życiu, ani w zwyczajach, ani w nadziei, ani w miłosierdziu» (św. Augustyn)

•

«Rzecz wstydliwa dla pokusy jest pozorowanie celu moralnego: nie nakłania nas bezpośrednio do czynienia zła, bo to byłoby zbyt proste. Ukazuje nam niby to, co najlepsze» (Benedykt XVI)

•

«Jezus w całym swoim życiu ukazuje się jako nasz wzór: jest "człowiekiem doskonałym", który zaprasza nas, abyśmy się stali Jego uczniami i szli za Nim. Przez swoje uniżenie dał nam wzór do naśladowania, przez swoją modlitwę pociąga do modlitwy, przez swoje ubóstwo wzywa do dobrowolnego przyjęcia gołocenia i prześladowań» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 520)